

Verwerking bij de preek over Kolossenzen 3,22-4,1

De preek roept de vraag op hoe het mogelijk is dat je helemaal vrijkomt van de beoordeling van anderen of van jezelf. Aan de hand van de voorschriften voor slaven en slaveneigenaren wijs ik op het sterven en opstaan met Christus. Geloven is het aanvaarden van Christus als Heer en daarmee afrekenen met een oude manier van denken – simpel omdat je er aan bent dood gegaan.

Hier volgen enkele vragen en citaten ter bespreking:

1 “De dankbaarheid van de meeste mensen is enkel heimelijke hoop op grotere gunsten,” heeft ooit eens iemand gezegd. Zo is de uiterlijke vriendelijkheid soms het masker op innerlijke minachting, bitterheid of jaloezie. Dat is precies waar Paulus de slaven tegen waarschuwt. Herken je er iets van?

2 In de preek noem ik het heilig avondmaal als het moment om opnieuw overtuigd te raken van de onwaarschijnlijke liefde van Christus voor jou en mij. Werkt het avondmaal voor jou ook zo? Zo ja, waarom dan, zo nee, waarom niet? Heb jij andere momenten waarop je die vrijheid weer helemaal binnen voelt komen?

3 Bespreek deze uitspraak van de heilige apostel Paulus in 1 Korinte 4,3 en 4: “Maar hoe u of een menselijke instelling over mij oordeelt interesseert me niet, en hoe ik over mezelf oordeel telt evenmin. Ik ben me weliswaar van geen kwaad bewust, maar dat betekent niet dat mij niets ten laste kan worden gelegd. Het is de Heer die over mij oordeelt.”

4 De kerk is de oefenplaats voor een dienstbare houding. Hoe belangrijk is plaatselijke kerkgemeenschap voor je? Ben je op dit ogenblik bij activiteiten betrokken? Waarom wel, waarom niet?